



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v právnej veci žalobkyne: **A. S., C.**, proti žalovanému: **JUDr. M. T., N.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu D., a. s. „v konkurze“, U., IČO: X., **v konaní o zaplatenie 8 295,16 eur s príslušenstvom a 11 949,81 eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. júna 2012, č. k. 1Se/2/2003-75 a proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 6. septembra 2012, č. k. 1Se/2/2003-89, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. júna 2012, č. k. 1Se/2/2003-75 **p o t v r d z u j e.**

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 6. septembra 2012, č. k. 1Se/2/2003-89 **z r u š u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zo dňa 20. 06. 2012, č. k. 1Se/2/2003-75 zamietol návrh žalobkyne a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobou, podanou dňa 10. 06. 2003,

žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaného D., a. s., U., IČO: X., na zaplatenie istiny 249 900,-- Sk (8 295,16 eur) so 17,6% ročným úrokom z omeškania od 08. 05. 2002 do zaplatenia a na zaplatenie istiny 360 000,-- Sk (11 949,81 eur) so 17,6% ročným úrokom z omeškania od 14. 07. 2002 do zaplatenia, ďalej sumu 50 000,-- Sk (1 659,69 eur) a sumu 72 000,-- Sk (2 380,96 eur). Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zdôraznil, že podľa žalobného návrhu uzavrela žalobkyňa dohody o vrátení ďalšieho členského vkladu s B.. pod č. 25613/2001 a č. 29849/2001, pričom v zmysle obsahu dohody č. 25613/2001 jej mal byť 08. 05. 2002 vrátený vklad vo výške 249 900,-- Sk a v zmysle obsahu dohody č. 29849/2001 jej mal byť vrátený vklad vo výške 360 000,-- Sk dňa 14. 07. 2002. Potvrdenie prijatia žalobkyne za člena B. so sídlom U., IČO: X. bolo na základe prihlášky č. 25613/2001 a č. 29849/2001 podpísané predsedom predstavenstva Ing. F. M.. Prihláška aj s dohodou podpísaná dňa 07. 05. 2001 a 13. 07. 2001 mali prílohu D. – VÝNOS Bonifikačný D. – Výnos, Z. a podľa tejto prílohy, podľa žalobkyne je D., a. s., ručiteľom a ručí za splnenie zmluvy svojim majetkom. Žalobkyňa v žalobe ďalej tvrdila, že z jej strany boli podmienky dohodnuté v Dohode o vrátení ďalšieho členského vkladu č. 25613/2001 zo dňa 07. 05. 2001 a č. 29849/2001 zo dňa 13. 07. 2001, dodržané. Na základe Zmluvy o budúcej darovacej zmluve č. 25613/2001 a č. 29849/2001 sa zmluvná strana zaviazala k vyplateniu daru žalobkyňi vo výške 50 000,-- Sk a 72 000,-- Sk. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný je nielen ručiteľom, ale aj zakladateľom B., pritom poukazovala na sídlo B. V žalobe žalobkyňa taktiež uviedla, že na B. a aj na D., a. s., obe so sídlom U., bol Krajským súdom v Banskej Bystrici vyhlásený konkurz, pričom konkurz vyhlásený na D., a. s., bol rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. 02. 2002, sp. zn. 3 Obo 27/2003 zrušený. Žalobkyňa si uplatnila proti žalovanému nárok ako voči ručiteľovi za pohľadávky B. a žiadala, aby ho súd zaviazal na zaplatenie istiny 249 900,- Sk s úrokom z omeškania 17,6% od 08. 05. 2002 do zaplatenia a na zaplatenie istiny 360 000,-- Sk s 17,6% úrokom z omeškania od 14. 07. 2002 do zaplatenia, ďalej sumy 50 000,-- Sk a 72 000,-- Sk, ktoré jej mali byť vyplatené podľa zmluvy o budúcej darovacej zmluve.

Súd prvého stupňa mal po zhodnotení vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa ako členka B., so sídlom P., IČO: X., splatila členský vklad, a to dňa 13. 07. 2001 vo výške 360 000,-- Sk a dňa 07. 05. 2001 vo výške 250 000,-- Sk. B. uzavrelo so žalobkyňou dňa 13. 07. 2001 Dohodu o vrátení ďalšieho členského vkladu, kde sa družstvo zaviazalo žalobkyňi členský vklad vo výške 360 000,-- Sk vrátiť ku dňu 14. 07. 2002, pričom zároveň

B. vystavilo žalobkyni cestovný šek zo dňa 13. 07. 2001 na túto sumu. Žiadosť o vloženie ďalšieho členského vkladu, podpísaná žalobkyňou zo dňa 13. 07. 2001, potvrdenie B. o prijatí za člena, Dohoda o vrátení ďalšieho členského vkladu, príjmový pokladničný doklad, ako aj cestovný šek, sú opatrené č. 29849/2001. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej poukázal na to, že medzi žalobkyňou a B. bola uzavretá Zmluva o budúcej darovacej zmluve pod č. 29849/2001, kde sa B. zaviazalo uzatvoriť so žalobkyňou darovaciu zmluvu najneskôr do 14. 07. 2002, v zmysle ktorej B. daruje žalobkyni finančnú čiastku vo výške 72 000,- Sk. Pri týchto zmluvách bolo B. zastúpené Ing. F. M., predsedom predstavenstva. Súd prvého stupňa taktiež uviedol, že ďalší členský vklad do B., uhradila žalobkyňa vo výške 250 000,- Sk dňa 07. 05. 2001, a to na základe prihlášky do B. zo dňa 07. 05. 2001, pod č. 25613/2001, pričom bola tiež uzavretá Dohoda o vrátení ďalšieho členského vkladu z B., v zmysle ktorej sa B. zaviazalo vrátiť žalobkyni členský vklad vo výške 249 900,- Sk, a zároveň bola pod č. 25613/2001 dňa 07. 05. 2001 uzavretá Zmluva o budúcej darovacej zmluve, v zmysle ktorej mala byť medzi B. a žalobkyňou uzavretá darovacia zmluva najneskôr do 08. 05. 2002, v ktorej sa B. zaviazalo k darovaniu sumy 50 000,- Sk v prospech žalobkyne. Súd prvého stupňa zdôraznil, že aj v týchto dokladoch bolo B. zastúpené predsedom predstavenstva Ing. F. M.. Súd prvého stupňa poukázal aj na prehlásenia B. zo dňa 15. 07. 2002 a 24. 07. 2002, v ktorých prehláseniach sa potvrdzuje riadne evidovanie záväzkov B. voči žalobkyni.

Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k cenným papierom č. 29849/2001 zo dňa 13. 07. 2001, uzavretej medzi žalobkyňou ako záložným veriteľom a spoločnosťou S., spol. s r. o., N., IČO: X., ako záložcom, súd prvého stupňa zistil, že zmluvné strany sa dohodli na zriadení záložného práva k cenným papierom, a to zaknihovaným akciám emitenta D., a. s., na doručiteľa v menovitej hodnote 1 000,- Sk v celkovom počte 432 ks (ISIN: SK 1120005311), ktoré dáva záložca do zálohy záložnému veriteľovi na dobu určitú, a to do splatenia vyrovnacieho podielu a daru zo strany B. záložnému veriteľovi po skončení jeho členstva v tomto družstve, na základe dohody o vrátení ďalšieho členského vkladu a zmluvy o budúcej darovacej zmluve v celkovej výške 432 000,- Sk, ktorá pohľadávka záložného veriteľa má byť splatená do 14. 07. 2002. Ďalej zo Zmluvy o zriadení záložného práva k cenným papierom č. 25613/2001 zo dňa 07. 05. 2001, uzavretej medzi žalobkyňou ako záložným veriteľom a spoločnosťou S., spol. s r. o., N., IČO: X., ako záložcom, súd prvého stupňa zistil, že zmluvné strany sa dohodli na zriadení záložného práva k cenným

papierom, a to zaknihovaným akciám emitenta D., a. s., na doručiteľa v menovitej hodnote 1 000,-- Sk v celkovom počte 300 ks (ISIN: SK 1120005311), ktoré dáva záložca do zálohy záložnému veriteľovi na dobu určitú, a to do splatenia vyrovnacieho podielu a daru zo strany B. záložnému veriteľovi po skončení jeho členstva v tomto družstve, na základe dohody o vrátení ďalšieho členského vkladu a zmluvy o budúcej darovacej zmluve.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zdôraznil, že žalobkyňa si uplatnila svoj nárok voči žalovanému ako ručiteľovi, ktorý ručí za záväzky B. voči žalobkyni, vzniknuté na základe predmetných dohôd, zmlúv a prehlásení. Z výpisov z obchodného registra Okresného súdu v Banskej Bystrici, súd prvého stupňa zistil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 05. 12. 2002, č. k. 39-24K 48/02-1189 bol vyhlásený konkurz na B., so sídlom P., IČO: X. a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. 01. 2004, sp. zn. 27K 203/2002 bol vyhlásený konkurz na D., a. s., so sídlom P., IČO: X., pričom S., spol. s r. o., N., IČO: X., bola založená zakladateľskou listinou, vyhotovenou vo forme notárskej zápisnice zo dňa 29. 09. 1997 podľa § 27, § 105 a nasl. Obchodného zákonníka.

S poukazom na ust. § 303 a § 546 Obchodného zákonníka (zrejme Občianskeho zákonníka), súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala oprávnenosť uplatneného nároku voči žalovanej, resp. voči úpadcovi D., a. s., B.. Z vykonaného dokazovania je podľa súdu prvého stupňa zrejme, že na základe dohôd o vrátení ďalšieho členského vkladu, cestovných šekov a prehlásení dlžníka B., mala žalobkyňa určité finančné nároky voči BDV družstvu B., ktoré zostali neuspokojené. Tieto nároky si žalobkyňa prihlásila aj do konkurzu vedeného na majetok B. Žalobkyňa však podľa súdu prvého stupňa nepreukázala, že úpadca D., a. s., B., bol ručiteľom za splnenie záväzkov B. v súvislosti s vrátením členského vkladu a inými záväzkami, ktoré pre B. mali z predložených dokladov vyplynúť. Takýto záväzok podľa súdu prvého stupňa nevyplýva ani zo záložných zmlúv, uzavretých medzi žalobkyňou ako záložným veriteľom a S., spol. s r. o., N., IČO: X. ako záložcom dňa 13. 07. 2001 a 07. 05. 2001. S poukazom na § 151a/ Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa dodal, že pokiaľ aj S., spol. s r. o., v čase uzavretia predmetných zmlúv vlastnila akcie emitenta D., a. s. (úpadcu) a tieto založila v prospech žalobkyne ako záložného veriteľa na úhradu záväzkov dlžníka B. v zmysle dohôd o vrátení členského vkladu, neznamena to, že úpadca – D., a. s., ručí za splnenie týchto záväzkov

dlžníka B.. Preto pokiaľ nebola žalobkyňa uspokojená zo strany B. ako dlžníka, podľa súdu prvého stupňa sa mohla domáhať uspokojenia svojich pohľadávok zo zálohu. Záloh, t. j. založený majetok, v tomto prípade predstavovali akcie vo vlastníctve S., spol. s r. o. a žalobkyňa ako záložný veriteľ sa mohla podľa súdu prvého stupňa domáhať uspokojenia napr. speňažením týchto akcií (ako to bolo dohodnuté v zmluve o zriadení záložného práva). Záložným ručiteľom v tomto prípade bola S., spol. s r. o., ktorá založila cenné papiere. Podľa súdu prvého stupňa žalobkyňa v konaní nepreukázala, že má voči žalovanému ako ručiteľovi právo na žalobou uplatnené pohľadávky, a to či už pokiaľ ide o vrátenie uhradeného členského vkladu alebo aj zaplatenie ďalších súm, ktoré mali byť predmetom darovacích zmlúv, uzavretých medzi B. ako darcom a žalobkyňou ako obdarovanou. Súd prvého stupňa preto návrh žalobkyne ako neoprávnený v celom rozsahu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá uviedla, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na uzatvorené záložné zmluvy medzi žalobkyňou a S., spol. s r. o., ako aj s poukazom na § 303 a § 546 Obchodného zákonníka (zrejme Občianskeho zákonníka), má žalobkyňa za to, že Ing. F. M., ako predseda predstavenstva spoločnosti D., a. s., v čase uzatvárania uvádzaných zmlúv o zriadení záložného práva, niekoľkokrát verejne a záväzne formou verejného prísľubu pred masovokomunikačnými prostriedkami (rozhlas, televízia, printové médiá) vyhlásil, že D., a. s., v plnej miere preberá na seba záväzky voči veriteľom B., a že S., spol. s r. o., bola založená predovšetkým z tohto dôvodu. Žalobkyňa zdôraznila, že S., spol. s r. o., v čase uzavretia predmetných zmlúv vlastnila akcie emitenta D., a. s. a tieto založila v prospech žalobkyne ako záložného veriteľa na úhradu záväzkov dlžníka B. z dohôd o vrátení členského vkladu v kontexte záväzného verejného prísľubu štatutárneho zástupcu D., a. s., Ing. F. M., o prebratí záväzkov B.B. na D., a. s. Súd prvého stupňa sa podľa žalobkyne, touto skutočnosťou v konaní vôbec nezaoberal, z ktorého dôvodu žalobkyňa navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že súd jej návrhu vyhovie.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zo dňa 06. 09. 2012, č. k. 1Se/2/2003-89 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť poplatok za odvolanie vo výške 1 457,-- eur, na účet Štátnej pokladnice v Bratislave č.: 7000157878/8180, VS: 6050368212, KS: 0558, do 15. odo dňa doručenia uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa, v ktorom uviedla, že vzhľadom na jej osobné a majetkové pomery žiada o oslobodenie od súdnych poplatkov za podanie odvolania z dôvodu, že jej mesačný príjem za rok 2011 predstavoval sumu vo výške 260,-- eur, pričom žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý je invalidný dôchodca s dôchodkom vo výške 300,-- eur mesačne s výdavkami vo výške 150,-- eur mesačne na životu potrebné lieky. S poukazom na ust. § 138 O. s. p. má žalobkyňa za to, že v danom prípade sa nejedná o svojvoľné ani o zrejme bezúspešné uplatnenie práva, nakoľko jej už bolo v konaní priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku za návrh. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa žiada, aby bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenené tak, že jej súd prizná oslobodenie od platenia súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v napadnutom rozsahu a medziach dôvodov uvedených v odvolaní, pričom dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne voči rozsudku nie je možné vyhovieť.

Podľa odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery, s ktorými dôvodmi napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolací súd s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O. s. p. stotožnil.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poukazuje na prvú vetu § 56 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ustanovenia obchodná spoločnosť je právnickou osobou založenou za účelom podnikania. Z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že všetky obchodné spoločnosti sa konštitujú ako samostatné právnické osoby, pričom najčastejším dôvodom ich vzniku je realizácia určitého spoločného podnikateľského zámeru spoločníkov. V danom prípade sa vyskytujú tri právnické osoby, a to B., so sídlom P., IČO: X., spoločnosť D., a. s., so sídlom P., IČO: X. a S., spol. s r. o., N., IČO: X.. Podľa výpisov

z Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica je zrejmé, že všetky uvedené spoločnosti spája Ing. F. M., ktorý v mene týchto právnických osôb konal ako štatutárny orgán (predseda predstavenstva alebo ako konateľ). Keďže ide o samostatné právnické osoby, je v posudzovanom prípade rozhodujúce, že Ing. F. M. ako štatutárny orgán uzavrel a podpísal v mene S., spol. s r. o., predmetné zmluvy o zriadení záložného práva k cenným papierom (akciám emitenta D., a. s.), a to do splatenia vyrovnávacieho podielu a daru zo strany B., ktorý právny úkon bez ďalšieho nezakladá žiaden záväzok žalovaného úpadcu D., a. s., voči žalobkyni. Z uvedeného dôvodu, odkaz žalobkyne na oprávnenosť jej nároku voči žalovanému úpadcovi D., a. s., s poukazom na personifikáciu dotknutých subjektov prostredníctvom totožného štatutárneho orgánu nie je správny, nakoľko nositeľom práv a povinností je iba tá právnická osoba, v ktorej mene koná jej štatutárny zástupca.

Z podaného odvolania vyplýva, že k porušeniu základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu došlo najmä tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.). Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Odvolací súd poukazuje na § 303 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ustanovenia, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom. Z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že ide o jednostranné vyhlásenie ručiteľa veriteľovi, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplní určitý záväzok. Vyhlásenie musí mať písomnú formu. V občianskom súdom konaní vo všeobecnosti platí, že každý musí preukázať svoje tvrdenia. Žalobkyňa pohľadávku uplatňuje z titulu ručenia, musí preto preukázať, že žalovaný skutočne urobil ručiteľské vyhlásenie.

Preskúmaním Dohôd o vrátení ďalšieho členského vkladu č. 25613/2001 zo dňa 07. 05. 2001 a č. 29849/2001 zo dňa 13. 07. 2001, Zmluvy o budúcej darovacej zmluve č.

25613/2001 a č. 29849/2001, prehlásenia B. zo dňa 15. 07. 2002 a 24. 07. 2002, Zmluvy o zriadení záložného práva k cenným papierom č. 29849/2001 zo dňa 13. 07. 2001 a č. 25613/2001 zo dňa 07. 05. 2001, odvolací súd konštatuje, že medzi žalobkyňou a žalovaným nevznikol žiadny ručiteľský záväzok, ktorým by žalovaný úpadca písomne vyhlásil, že záväzky B. voči žalobkyni uspokojí.

Vzhľadom na uvedenú procesnú situáciu nebol preukázaný základ žaloby, z ktorého dôvodu súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam.

V súvislosti s údajným verejným príslubom, uvedeným žalobkyňou v odvolaní, ku ktorému malo dôjsť pred masovokomunikačnými prostriedkami (rozhlas, televízia, printové médiá), podľa ktorého príslubu má žalobkyňa za to, že žalovaný (D., a. s.) vyhlásil prebratie záväzkov voči veriteľom B.B. B., odvolací súd poukazuje na § 120 ods. 4 O. s. p. Podľa uvedeného ustanovenia, všetky dôkazy a skutočnosti musia účastníci predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada.

Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p., podľa ktorého ustanovenia skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ustanovenie ods. 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 (§ 205a ods. 2 O. s. p.).

Žalobkyňa v odvolaní neuviedla, že verejný príslub, ako novo uplatnený dôkaz v odvolacom konaní, bez svojej viny nemohla označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd konštatuje, že účastníci konania boli riadne poučení podľa § 120 ods. 4 O. s. p. (č. 1. 67 spisu). Odvolací súd preto na tento nový dôkaz, uplatnený

až v odvolaní, nemohol odvolacom konaní prihliadať, keďže nenapĺňa dikciu ustanovenia § 205a O. s. p.

Žalobkyňa ako odvolací dôvod taktiež uviedla ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., a to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. z., že vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Podľa odvolacieho súdu súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho správne aplikoval, t. z. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, keď skonštatoval, že v konaní nebol preukázaný právny úkon, ktorý by zaväzoval žalovaného úpadcu uspokojiť predmetné pohľadávky žalobkyne.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo v odvolacom konaní mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) ďalej prejednal odvolanie žalobkyne podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov, poplatková povinnosť vzniká tiež podaním odvolania.

V dôsledku odvolania žalobkyne proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. júna 2012 č. k. 1Se/2/2003-75 bola napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici uložená žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 1 457,-- eur, na účet Štátnej pokladnice v Bratislave č.: 7000157878/8180, VS: 6050368212, KS: 0558, do 15. odo dňa doručenia uznesenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 09. 11. 2012 č. k. 1Se/2/2003-103 priznal žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže preskúmaním uplatneného nároku, osobných, majetkových a zárobkových pomerov žalobkyne, ako aj výšky súdneho poplatku dospel súd prvého stupňa k záveru, že v posudzovanom prípade žalobkyňa spĺňa podmienky na priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O. s. p. Predmetné uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04. 12. 2012.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd v súlade s ust. § 221 ods. 1 O. s. p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. apríla 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová